

Bortom en bister försyn...

Min son, förakta inte Herrens fostran och tappa inte modet när han tuktar dig (Hebr 12:5).

Inga bekymmer bedrövar och pinar oss mer än de oväntade. Men om vi vet att det inte finns någon son som den himmelske Fadern inte luttrar, blir vi mindre bekymrade när vi möter olika kors att bära. Det finns faktiskt inte en enda bedrövelse som kan drabba oss utan att vi kan veta att Bibelns heliga gått igenom samma sak.

Är vi fattiga och arma i världen? Då ska vi komma ihåg att fattigdom och helighet är en gudomlig sammansättning; Jesus Kristus den helige och älskade Guds Son, hade ingenstans att vila sitt huvud. Lider vi av kroppslig svaghet? Den gode Hiskia blev slagen med en obehaglig krämpa, med tanke på hur elakartad den var; och Gaius ägde en blomstrande själ i en lidande kropp. Mister vi relationer? Aron och David, förlorade sina söner genom hemska slag. Är våra själar sårade med känslan av Guds missnöje? Job och Heman drabbades av djup fruktan, ändå var de himlens favoriter.

Kort och gott: Hur många av dem som är Guds käraste, blev inte kallade att utstå extrema, blodiga prövningar i sitt försvar för sanningen? Hur många gånger dog de inte i en enda plåga! Hur många plågor i en enda död! Ändå var de så fjärran från uppgivenhet att modet och glädjen strålade och lyste ännu mer när deras smärta var till ända; liksom himlens skyar aldrig är vackrare och klarare än när den hårdaste nordanvinden blåser.

Puritan Sermons, Band 2, sid 597